

Vi bringe i Erindring Artiklerne her i Nationaløkonomisk Tidsskrift: »Et Par Blade af Postvæsenets Historie» ved Angul Hammerik (N. T. III, 450 fg.) og »Postkonventionen i Bern» (VI, 405 fg.) ved Overpostmester Petersen.

— I Henry Charles Carey, f. i Filadelfia 1793, død sammesteds d. 12. Oktober, 86 Aar gammel, har Amerika mistet sin største, man kunde fristes til at sige eneste, Nationaløkonom. Carey, Søn af en Boghandler, virkede som Boghandler omtrent til sit fyrretyvende Aar, da han trak sig tilbage fra Forretningen med en betydelig Formue. Nu begyndte hans omfattende literære Virksomhed: paa hans store Værk »Principles of Social Science» fulgte Slag paa Slag ny Værker: endnu i sin høje Alder arbejdede han usvækket, og omtrent 80 Aar gammel udgav han sit Indlæg »The international copyright question.» — Carey var en Forfatter af første Rang, hvad man neppe altid har været villig til at indrømme. Han stødte jo af og til an, og skadede sig selv derved: i England læses han saagodtsom slet ikke, sagtens lildels paa Grund af den Tone, hvori han plejede at omtale »den britiske Skole». I Evropas øvrige Lande er han derimod vel omtrent den eneste amerikanske Nationaløkonom, der læses; paa ikke faa evropæiske Sprog er hans Hovedværk bleven oversat. Carey's Værdilære har haft stor Indflydelse paa den nationaløkonomiske Videnskab i Evropa: Bastiat staar med Hensyn til sin Værdilære og sin Opfattelse af den økonomiske Harmoni i en saa stærk Taknemmelighedsgjæld til Carey, at der er dem, der have talt om Plagiat. Carey's Angreb paa den Malthus'ske Befolkningslære er for en stor Del vel begrundet; hans Angreb paa den Ricardo'ske Jordrentelære er mindre berettiget, men er udført med stor historisk Lærdom og bestikkende Aandrighed. Hvad endelig angaar hans Angreb paa Frihandelslæren, saa maa man indrømme, at han dog fortjener at læses, og dette er paa en vis Maade en stor Indrømmelse, da de protektionistiske Ordførere ellers i Almindelighed ere af en saadan Beskaffenhed, at det kun vilde være Tidsspilde at pløje deres Værker igjennem. Hans »Decentralisations-Theori», Læren om

Udviklingen af mange selvstændige Produktionscentrer, har sin Betydning. Læsningen af hans Bøger vil bidrage til at aabne Blikket for det Farlige i en for absolut Opfattelse af den internationale Arbejdsdelings Princip, og vil overhovedet opfordre til kritisk Prøvelse af adskillige nationaløkonomiske Hovedsætninger.

— I en Alder af 80 Aar døde Louis Reybaud d. 29. Oktober. Som Nationaløkonom erhvervede han navnlig Berømmelse ved sit Værk «Études sur les réformateurs ou socialistes modernes», der siden 1840 har oplevet ikke faa Udgaver. Foruden dette for sin Tid særdeles fortjenstlige Værk har han bidraget til den nationaløkonomiske Videnskab med adskillige andre større eller mindre Arbejder. Som nævnt i Nationaløkonomisk Tidsskrift, Bd. XIII S. 111 og 260, gjorde Reybaud Fordring paa at være Ophavsmand til Ordet «Socialisme»; men Andre, navnlig Pierre Leroux, have gjort ham denne Ære stridig.

— Den bekjendte Statistiker, Dr. E. Jonak, Professor i Nationaløkonomi ved Universitetet i Prag, døde d. 11. Oktober.

A. P.